

Liefde in een verwilderd Korinthe

Zang- en muziekspel tekst Andries Govaart / muziek Wim Ruessink

Minstens drie stemmen klinken vanuit de verdeelde gemeente.
Ze klinken door elkaar en hebben een herkenbare eigen klankkleur
De eerste twee beginnen, de derde stem, een vrouwenstem, valt halverwege in.
Bij alle drie de stemmen eindigt de tekst op verhoogde toon.

Onrust in Korinthe

I

1 Hoezo heb jij de beste plaats,
je denkt dat je heel wat voorstelt?
En snel alles opeten voordat de armoedzaaiers komen.
Oh, jij hebt zeker gestudeerd met dat grote hoofd van je,
maar je handjes laten wapperen, ho maar.
Een apart lijntje met de grote baas zeker.
Ik houd niet van dat gekonkelfoes.
Wat een sjieke mensen zijn dat,
wat een vrome smoelen, doe normaal, joh.
Ik ben niet zo'n idealist die vreemden opvangt
of klit met besmettelijke homo's,
een gewone jongen van de gestampte pot,
niet zo'n wereldverbeteraar die achter het vaandel aanloopt
en zijn eigen leven vergooit.
Ik ga gewoon mijn eigen gang
geen goedgebekt gezag maakt mij wat wijs.
Ik wantrouw wat ik niet ken.
Ik ben mijn eigen god, ik ben
het centrum van mijn leven lang,
voor geen verbod ben ik nog bang.

2 We gaan hier een mooie gemeenschap van maken
en iedereen kan daar het zijne - of hare natuurlijk - aan bijdragen.
De aanloopfase is nooit gemakkelijk,
alle neuzen dezelfde kant op.
Jammer, er zijn altijd mensen die zieken.
Ik geef geen aanstoot door fout (offer)vlees te schranzen
ik neem mijn eigen eten mee.
Ik hoor bij de goede partij, betrouwbaar, constant.
Ik ben blij dat ik grond onder de voeten heb door mijn geloof.
Ik luister naar Gods woord.
Het komt de gemeenschap ten goede.
Gelukkig zijn er mensen die leiding kunnen geven,
anders gaat ieder zijn eigen goddelijke gang.
Gelukkig zijn er mensen zijn met een visie:
daar willen we heen.

*In alle bescheidenheid: ik ben er zo een,
die leeft voor zijn idealen
en ze ook nog kan vertalen.*

3. En ook hier moet ik mijn mond houden.
Zijn ze nu helemaal van de pot gerukt
In Christus was toch man noch vrouw, Griek noch jood, vrije noch slaaf.
Wie houdt hier de boel draaiende?
Wie financiert de gemeente met eerlijk verdiend geld?
En dan moet ik mijn mond houden in de gemeente,
de hoofddoek van de onderdrukking dragen?
*No way, niet mijn idee, ik speel niet meer mee,
ik voel me niet echt verbonden, ik ga met een ander in zee*

II

Nog voert gegalm de boventoon 1 Kor 13,1
en loos gepraat op hoge toon.
De tong is klein maar groot zijn spraak, Jak 3,5
een bron van laster, onmin, wraak.

De wirwar van de wereld gromt,
gebrom, gebrabbel zonder grond,
vrees dat de zin verloren raakt
en in het duister ondergaat.

Wie spreekt een woord dat troost en sticht,
bemoedigt, op het goede richt, 1 Kor 14,3
een woord dat opent, ruimte schept,
een nieuw begin, nog ongerept?

Wie spreekt een taal die heelt en raakt,
wie taalt naar liefde zo volmaakt.
Wie blijkt betrouwbaar, is akkoord,
en zegt er 'amen' op dat woord? 1 Kor 14,16

III

De liefde gaat van huis tot huis te voet,
gestalte kwetsbaar, zonder macht,
klopt aan, staat daar, vraagt onderdak.
Wie opent, neemt haar op en doet haar goed,
beseft wanneer hij deelt een bete broods:
de liefde is het grootst.

De liefde neemt haar plaats in en zij wacht.
Ik zie haar, sluit haar in mijn hart
en leer nieuw kijken, wat verwacht.
Voorbij mijn trots, wat hard was wordt weer zacht.
Ik weet mij klein en broos, een kind zoekt troost,

de liefde is het grootst.

De liefde wenkt, wil een volwassen mens.
Ik leer steeds meer en word gekend,
ontdek wat dicht was, onbekend,
ben niet meer bang, niet voor de laatste grens.
Voorbij de macht van laatste vijand dood,
de liefde is het grootst.